

AMIGOS DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curacao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voorschietbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURACAO,

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren

JAN ELLIS, Curacao. — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, Aruba. — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, Bonaire. — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabao.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa bucranon Jai Curacao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10.— pa aña.
Un number sò fl. 0,25.
Un annuncio di 1 te 7 regel, fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.

aankomst alhier:

21 Sept. *Maracaibo* van Maracaibo.
28 „ *Glenfyne* „ New-York.
29 „ *Maracaibo* „ Maracaibo.
8 Oct. „ „ Maracaibo.
7 „ *Royal Mail* „ Southampton

CALENDARIO.

September.

21. DOMINGO. S. Mateo, op. i evang.
22. LUNA. S. Tomas de Villanueva, ob.
23. MARTES. S. Lino, papa.
24. RAZON. S. Sea de la Merced.
25. MIÉRES. Sta. Maria de Socos, v.
26. DIERNE. S. Ciprian i Sta. Justina, mm.
27. SABBAT. S. Cosme i Damian, mm.

STAND DER MAAN.

E. Kw. 27 Sept., 5 ure 45 min.

Opkomst der Zon:

25 September 6 ure.

Ondergang der Zon:

25 September 6 ure.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

23 Sept. *Maracaibo* naar Maracaibo.
30 „ *Glenfyne* „ Pt. Cabello.
30 „ *Valencia* „ New-York.
1 Oct. *Maracaibo* „ Maracaibo.
7 „ *Pakel-Sch.* „ St. Thomas

DE "PRINS WILLEM I."

Zondag 14 September kwam de lang verwachte *Prins Willem I* 's morgens om 10 uren onze haven binnenstroomen. Men kon het de fraaie stoomboot aanzien, dat zij van een of ander avontuur zou weten op te halen, ende modderbanken van Suriname in betrokken waren geweest. In 17 dagen tijds had *Kapitein Rademaker* den weg over den oceaan tot aan het eerste station der Kon. West-Ind. Maatschappij zonder den minsten tegenspoed afgelegd. Nauwelijks had men echter op Vrijdag middag 20 Augustus het vaarschip in zicht gekregen, en de loods omstreeks 7 uren de taak op zich genomen om de *Prins Willem I* binnen te brengen, of deze zat reeds om halfnegen ter hoogte van Brandspint onbeweeglijk in een zandbank vastgeknelld.

Den volgenden dag 's middags ten 6 ure, ging de de luitenant met 6 man in een sloep, om naar Paramaribo bericht van het ongeval en de bele om hulp over te brengen. Een gouvernements-stoombootje werd uitgezonden, en na 5 uren op de zandbank te hebben doorgebracht, zouden nu de passagiers, 9 in getal, waaronder één Dame en 3 Eerwaarde Zusters, een veiliger heenkomen gaan zoeken.

Toch was het uur der bevrijding voor hen nog niet geslagen. De sloep van den zn. luitenant was den vorigen dag de rivier op, en ongemoeid het fort Amsterdam langs en voorbij gevaren. Thans evenwel was het eerste teken, dat de wachtters van het fort nauwkeuring de bewegingen van de *Willem I*, of liever, van hare bemanning en passagiers ging volgen — een kanonschot.

Niemand van de opvarenden werd getroffen, tenzij natuurlijk de dames, en wel met overgroeten schrik. Met angstvolle blikken staanden zij onafgebroken naar de geopende vuren, waar zij elk oogenblik een nieuwe losbranding uit verwachtten, die beter doel mocht treffen. Zij werden evenwel spoedig gerustgesteld door de equipage van het stoombootje, dat zich geen hand-reedte meer vooruit durfde te bewegen, en geduldig de langzame komst van 2 aanzienlijke heeren afwachtte.

Het waren de Commandant en de Docter. De passagiers, die geerschoone pas konden vertoonen, waren genoodzaakt van 8 tot 12 uren van den middag in een brandende hitte de geheimzinnige teekenen te volgen, waarmede tusschen fort en stad een onverstaanbaar onderhoud gevoerd werd. Geen dronk waters werd in dien tusschentijd van het

fort aan de vermoeide en smachtende passagiers aangeboden. Van dat gebrek aan voorkomendheid waren vooral de dames het slachtoffer. Gelukkig werd aan deze quarantaine, zooals wij zeiden, na vier uren een einde gemaakt, en wisten ook de vrienden of bekenden te Paramaribo met overvloed van hartelijke en weldadige zorgen weldra het leed en lijden der laatste dagen, vooral der jongste uren, bij de passagiers van de *Prins Willem I* te doen vergeten.

's Maandags begon men de vrachtgoederen der *Prins Willem I*, die voor Suriname bestemd waren, in een drietal schoeners over te laden, waardoor het stoomschip den volgenden dag weder vlot geraakte, en wel juist op het oogenblik, dat Zr. Ms. Stations-stoomschip van Suriname eenige hulp zou komen verleenen.

Nog zou Kapitein Rademaker op den vastgestelden dag hier op Curacao zijn aangekomen, had niet een dergelijke ramp zijn vaarttuig andermaal getroffen. Den 24 September was de *Prins Willem I* veilig de *Bocas de Dragos* doorgestoomd en 's morgens om 5 uren in de nabijheid van *Port of Spain* gekomen, toen het schip wederom over den grond heenschuurde en na eenige oogenblikken zich tot op een aanzienlijke diepte in het zand gewerkt had. Aanstonds was in dezen nood de hulp voor de passagiers nabij, en gaf het bestuur der Engelsche kolonie *Trinidad* een schoon voorbeeld, hoe men bij zulk een ongeval op beleefde en hoffelijke wijze spoedig hulp kan aanbrenge.

Twee en een halven dag arbeids kostte het, voordat men de *Prins Willem I*, door het lossen van een groot gedeelte der lading vooral, weder had vlot gekregen: zoodat het stoomschip, dat onder al die lotgevallen zijnen bouwmeesters eere heeft aangedaan, eerst Vrijdag middag, den 1endezer, de reis naar onze haven kon aanvaarden.

Men weet het, de *Prins Willem I* heeft Curacao wederom eenige missionarissen en liefde-zusters aangebracht. De Zeer Eerw. Pater C. Reynen, *Vicarius Provincialis*, de Wel Eerw. Pater P. Cremer, de Eerw. Broeder A. de Groot, allen van de Dominicaner- of Predikheeren-orde; alsmede drie Eerwaarde Zusters van de Zusters-Congregatie te Rozendaal komen hier onder ons hun beste levenskrachten wijden aan het heil van Curacao's Katholieke ingezetenen. Wij mogen zeggen, geheel Curacao begroet met vreugde hun-

ne komst, en roept hun allen een hartelijk welkom toe.

Nog van eene andere zaak maken wij hier volgaarne melding, en wel tot eer van de *Maatschappij der Koninklijke West-Indische Maildienst* in het algemeen, en inzonderheid van den Heer Gezagvoerder en equipage der *Prins Willem I*. De Passagiers, die de jongste reis van genoemde Stoomboot hebben medegedaan, waren uiterst voldaan over den Kapitein, den heer Docter, de heeren Luitenanten, den Hofmeester en verdere equipage.

Niet alleen gedurende den korten tijd, dat zij zich op den Oceaan bevonden, waren het de hartelijkheid en gulle vriendschap van *Kapitein Rademaker*, welke de voorspoedige reis naar Suriname voor de passagiers tevens zoo hoogst aangenaam maakten, maar later, in de ure van een paar zware beproevingen, toonde de kalme houding der opvarenden alderduidelijkst, dat men ook *het rolle verthooven* reeds had leeren stellen in den man, wiens waardige houding de eerdere Maatschappij en der Hollandsche zeemannschap zoo flink heeft gehandhaafd. Het dubbele ongeval kan niet schaden aan den goeden naam, dien de Maatschappij in deze streken nu reeds verworven heeft, evenmin als aan dien van Kapitein Rademaker en zijne Equipage, die er des te meer recht door verkregen hebben op de sympathie en erkentelijkheid van alle passagiers.

UN REPUBLICA SPIRITUAL.

Univers ta haci un comparacion di República francès di awor, koe ta famoso pa su bageza, groseria, impiedad i un otro, leeuw di aki i chikito, República di Ecuador, koe, despues di mortoe di e nobel Garcia Moreno, a cai den toersorto di desarrejo bao di dominacion di sociedad secretoenan, koe a sagadi su culpa foi nan, i koe alafin por alegria bao di un goebierne koe ta trece adelanto material i moral.

Ora Garcia tabata moeri di un herida mortal koe punjal di un traidor a doenele, el a selama "Dios no ta moeri" i a papia acerca: "Despues di mi mortoe Ecuador lo bolbe cai di nobo den manoe di Revolucion. Lo nan goberna manera despota bao di nomber duci di liberalismo, maar Sagrado Coerazon di Hesus koe mi a consagra mi tera nê, lo bolbê rankêle foi nan pa haciêle biba liber i honra bao di proteccion di principio catolica."

E palabra profeticanan-ai a bira programa di goebierno nobo di Ecuador.

"Bode di S. Coerazon di Hesus" tini den di hopi particularidad importante i jeen di consuelo riba bolbementoe di Katolieknan na goebierne. E coerant-ai ta recorda e palabra tristoe fin tragico di Garcia Moreno i despues e ta sigi asina:

Despues koe nan a matele cobardemente, mientenan di sociedad secretoenan a bira donjo i nan a sigi nan sistema di violencia, nan a venena Arzobispos, nan a desterra un hopi Sacerdote i amigoe di Moreno i nan a comete toer sorto di crueldad. Maar toeh sanger di e hustoe mester a doema fruta pa esnan koe a consagra nan mees herteramente na S. Coerazon di Hesus. Su amigoeenan a bolbe bini na man goebierne, i un otro Moreno, Caamano, seohé pa President, tabata kier foi promer momentoe koe ningun hende ta ganjar riba su sintimentoe i su planan.

Un dia promer koe e goebierno nobo mester a bai na catedral pa hura den manoe di Obispos riba Evangelio, koe lê no haci nada contra Iglesia Católica Apostólica Romano, Caamano a bai na cas di binda Garcia i pidêle sjerp di su esclarecido esposo pa ceremonia di dia sigiente.

"Mi ta para acerca," asina el a declara, "pa nan mirá mi manera sucesor (sigidó) di su politica leal."

"Mi no ta fia bo é, Señor President e dignoe biada a responde, "mi ta regalá bo é: ningun hende ta mas dignoe koe bo di bistiele."—Ihenter Quito por a mira e President na cabez di toer su ambtenaanan, bai na misa bistir eoe sjerp di su glorioso predecesor, [es koe tabata promer koe nê.]

Promer decreto (verordening) di e goebierno provisorio (pa tantem) i koe a bira definitivo foi promé di Febr., tabata pa larga bouw un tempel nacional consagrar na S. Coerazon. Asamblen nacional a doena su aprobacion, i President a pone promé piedra eoe ceremonia solem.

Foi un discursoe koe nan a papia den e Zitting, oende e asamblea a aproba e proposicion, scribê den courrant oficial di Ecuador, nos ta saca e citanan koe ta sigi: nan ta haci nos mira eoe ki calor nan a defende asunto di S. Coerazon den e Parlatamente republicano.

Un di e oradornan, Sr. Matovelle, a coemza asina: Señores, crimen di mas grandi di nos tempoe ta e apostasia cobarde di toer nacion di mundoe. Como tal toer goebierno no ta reconoe mas derechi socialnan di Hesu Cristo i Su Iglesia.

Sin duda lo nan no jega asina a-leuw di blasfemia Su santos Nombres, ma na practica, nan ta rechaza Su dignidad di rey i nan ta declara, koe esai no ta existi pa nan.

"Wel Senjornan, kiko nos kier ha-ci coe bouwmentoe di e tempel nacional-aki? Nos kier anuncia na boz haltoe, dilanti henter mundoe, koe Ecuador ta reconoce nos Senjor Hesu Cristoe pa su Dios i Rey, i koe ta reconoce p'E mees, como Rey di toer rey i Senjor di egeritoenan, un Soberanidad social riba toer nacion di mundoe."

"Si, nos ta desea, nos kier haja, koe Convencione di 1884 linca rodia dilanti e monarca dibino i supremo di toer puebel; largé renoba su promé consagracion; largé bouw un monumentoe koe por dura, koe lo recorda generacionnan koe lo bini, koe Ecuador ta República di S. Coerazon di Hesus; es ta nifica, koe Dios di Ecuador no ta e Dios imaginario di panteistanan, maar e Dios berdadero, koe a bira carni, nos Senjor Hesu Cristoe. Mi ta puntra, esai no ta un empresa (un trabao) dignoe di toer boso forza, di toer boso sacrificio?"

Riba cordamentoe koe nan a declara, koe poder di tera lo no ta basta, Sr. Matovelli ta respondé: Esai mi no ta kere, e som koe ta poné den plan lo no por haci nos gobierno pover. Ademas, té awor nancu un nacion a bira pover doemando na Dios. No ta obra di amor cristian, sino gastamentoe di obra maloe, ta ruina toer puebel. Toer caridad di nacion no ta pertenece na Dios? Kiko tien anto di alimira, koe gobiernogasta un parti di su caudal pa moestra su gradicimentoe na su Bienhechor? Nos a gana; nos no tini di gradici esai asina tantoe na nos bringamentoe manera na proteccion dibinoe. Ecuador ta República di S. Coerazon, e no por bai perdi..... "E basilica lo ta batrij di Ecuador, toer forza di revolucionnan lo bin dal kibra contra su muraja. Larga S. Coerazon pretega su República, i té no tien nada di tien miedoe, mas koe toer nacion di mundoe lamanta contra di é. Té awor nos politico-nan a bouw riba zantoe, nos, nos lo bai bouw riba piedra di un tempel, koe ta piedra di hoeki di toer civilizacion....."

"Señores, canal di Panamá prontoe lo ta habrí; nan ta bisa koe den di e canal-af civilizacion di Europa lo corre riba nos i lo tapa toer nos tamaritan coe su rikeza. Wel, e monumentoe a jega pa tene flambeuw di nos fé hizar na haltoe pa luz Oceano Pacifico coe su luz i pa jama e biageronan-af koe lo ta zwerfe na nos plaja. Basilica di S. Coerazon lamanta riba punta di ceroe di Pichincha, atá e vuurtoren (faro) koe lo mesté banja golfuan di Oceano Pacifico den su luz."

Pakiko, ora hende ta trata di politica, semper cabez duroe nan meste mira toer asuntoe pa parti di mundoe? Larga nos hiza nos wowo na Cieloe; ajá nos ta haja scirbir e secretoe grandi i misteriosonan di nos porvenir. Fé ta luz koe ta conduci nacionnan; larga nos sigi e luz-af, i porvenir lo ta di nos."

DROOGDOK TE CURAÇAO.

II. Afmetingen van het Dok.

Snelgaande schepen der groote stoomvaartlijnen worden in den latere tijd steeds langer en langer gebouwd. Terwijl eenige jaren geleden schepen van 100 à 110 Meters lengte tusschen de verticalen tot de grootste behoorden, zijn nu lengten van 140 Meter niet zeldzaam, zelfs zijn er schepen in Engeland en Amerika, die een lengte van 170 Meter bezitten.

In het algemeen kan aangenomen worden, dat tegenwoordig de meeste groote schepen van de handelsvloot geen grooter lengte hebben dan 110 Meter, dat er neiging bestaat die lengte tot op 140 Meter te ver grooten en eindelijk, dat er slechts enkele schepen gevonden worden met een lengte-afmeting grooter dan laatgenoemde.

Oorlogsschepen, minder op groote snelheid ingericht, vertoonen die neiging van steeds langer gebouwd te worden niet en bezitten, met behoud van enkele uitzonderingen, geen grooter lengte dan van 100 à 110 Meter, zooals uit den staat, bijlage A, waarin de afmetingen der voornaamste marine schepen en van enkele handelsschepen zijn opgegeven, kan gezien worden.

De breedte der stoomschepen is niet grooter dan 1/9 à 1/10 der lengte, terwijl bij oorlogsschepen die verhouding 1/5 à 1/6 bedraagt. De grootste breedte dus kan voor handelsschepen op 15 Meter en voor oorlogsschepen op 23 Meter aangenomen worden.

Met het oog op de bestaande afmetingen en de neiging, die zich openbaart om de lengte der schepen tot op 140 Meter te brengen, is het dok voor Curaçao tusschen de buitensponning voor de schipdeur en den achterwand een lengte gegeven van 145 Meter waardoor de nuttige lengte op de kielblokken ruim 140 Meter gaat bedragen. Een tweede sponning voor de schipdeur is zodanig aangebracht, dat het dok met 30 Meter verkort kan worden en de meest voorkomende groote schepen van 100 à 110 Meter lengte kunnen dokken, zonder dat telkens een onnoodige hoeveelheid water moet weg-malen worden.

De breedte van invaart van het dok is op 18 Meter bepaald, alzoo ruim breed voor de grootste handels- en de meeste oorlogsschepen. Alleen de vreemde oorlogsschepen met zeer groote breedte afmeting, waarvan niet verwacht kan worden, dat zij te Curaçao zullen komen dokken, zijn voor het dok ontoegankelijk.

Voor de diepte van invaart is 8.60 Meter onder dagelijksch hoog water aangenomen.

De breedte van het dok zelf is gesteld op 25 Meter van boven tusschen de dekzerken en van 14 Meter op den vloer, terwijl de dok-vloer op een diepte van 9.25 Meter onder hoog water ligt.

Een vergelijking met de afmetingen der bestaande dokken in den staat, bijlage B, opgegeven, zal doen zien, dat de genoemde afmetingen voor het droogdok te Curaçao ruim gekozen zijn.

III. Vorm van het Dok.

Na de groote afmetingen aldus vastgesteld te hebben, dient de vorm der doorsnede van het dok bepaald te worden. In het algemeen zijn twee typen te onderscheiden. Het eerste met een groot aantal trappen of banketten, waardoor veel gelegenheid geboden wordt tot het aanbrengen der stempels en waarin groote zoowel als kleine schepen kunnen gedokt worden. Het tweede met niet minder dan 2 of 3 banketten, met verticale of eenigzins glooiende wanden, om den waterinhoud van het dok te verminderen en alleen ingericht voor groote schepen. Den eersten vorm bezitten bijna uitsluitend de dokken in Engeland en in de Engelsche bezittingen, terwijl voorbeelden van het tweede type aangetroffen worden in Frankrijk, te St. Nazaire, Marseille, Toulon, Havre, Bordeaux, enz.

Voor belangrijke havenplaatsen, waar zooveel scheepvaartbeweging is, dat meer dan één dok noodig wordt, komt het in aanmerking de verschillende dokken volgens de beide typen te bouwen; de kleinere, met veel banketten voor kleine en middelmatige vaartuigen en de grootere met slechts 2 of 3 banketten en flauw glooiende wanden voor de groote schepen.

Voor Curaçao, waar in de eerste jaren de behoefte naar meer dan één dok zich niet zal doen gevoelen en waar zoowel groote als kleine schepen van hetzelfde dok moeten gebruik maken, is de doorsnede over een lengte van 110 Meter volgens het eerste type bepaald, terwijl de verlenging van 30 Meter, die alleen slechts in dienst komt bij het dokken van een zeer groot schip, alleen een flauw glooiende wand zonder trappen bezit. De eenvoudige en eenigzins nauwe vorm voor de verlenging is gekozen om kosten te besparen, omdat toch het dokken van

schepen langer dan 110 Meters zelf zal voorkomen en zoonoodig een verbreding voor dat gedeelte altijd zal kunnen geschieden, zonder de noodzakelijkheid het dok tijdelijk buiten dienst te stellen.

Die verbreding is op de teekening van het dok in de doorsnede e. f. met stippellijnen aangegeven.

Algemeene beschrijving van het dok.

Het terrein, waar het dok te bouwen is, een hoogte hebbende van 3.50 à 4.50 Meter boven gemiddeld dagelijksch hoog water, wordt, met uitzondering van het achtergedeelte en de plaats voor het machine- en ketelhuis tot op een hoogte van 0.50 Meter + P. gebracht. Het terrein om het achtergedeelte, behalve een weg ter breedte van 5 Meter om het dok heen, blijft de oorspronkelijke hoogte van gemiddeld 4.50 Meter + P. behouden, terwijl de plaats voor het machine- en ketelhuis tot op 3 Meter te brengen is.

Situatie en peil.

De teekening, bijlage C, geeft op een schaal van 1/1000, de schets van het terrein en de situatie van het dok met de daarbij behorende gebouwen.

Als vergelijkingsvlak of peil, steeds aangeduid door de letter P, is bij dit ontwerp aangenomen een horizontaal vlak ter hoogte van gemiddeld dagelijksch verschil hoogwater in het Schottegat. Het dagelijksche verschil tusschen hoog en laag water is zeer gering en bedraagt niet meer dan hoogstens 0.30 Meter.

(Wordt vervolgd.)

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

In de zitting van H. Dinsdag heeft het Hof van Justitie alhier uitspraak gedaan in zake de brandstichting van 14 op 15 December 1883 op het fort Nassau, waarbij de seinvachter G. J. Flores het leven verloor—en den beschuldigde J. H. ter dood veroordeeld.

Bij Koninklijk besluit van 21 Juli 1884 N° 47 is aan den Heer W. Henriquez, consul van Spanje op Curaçao, vergunning verleend tot het aannemen van het ontwerp-steen van het Borstbeeld van den Bevrijder te klasse, en de orde van Karel III. hem respectievelijk door den President van de Verenigde Staten van Venezuela en Zijne Majesteit den Koning van Spanje geschenken.

Goedgekeurd de door den Gezaghebber van St. Martin, N. G., ten gevolge van het overlijden van den Heer A. W. Scholborgh, gedane voorloopige opdracht van de waarneming der betrekkingen van Griffier van den Raad van Justitie en van het Kantongerecht, Notaris en Hypotheekbewaarder op St. Martin, N. G., aan den Heer Josias D. Wagmouth.

Vergunning verleend aan den Heer J. A. Tydemann, predikant bij de Verenigde Protestantse gemeente alhier, om eene dienstreis naar Aruba en Bontire te ondernemen.

NEDERLAND.

Reeds is door ons medegedeeld, dat de wet op het regentschap, waarbij aan H. M. de koningin is opgedragen het koninklijk gezag voor een minderjarigen troonopvolger waar te nemen, in de verenigde zitting der beide Kamers met bijna eenparige stemmen is aangenomen. Wij meenen evenwel met een enkel woord terug te moeten komen op de gevoerde discussies, althans wat betreft datgene wat door de heeren Van Houten en Schaepman werd in het midden gebracht.

Na de besprekingen van de heeren Huydecoper van Maarsseveen, Van Eck en Keuchenius en de bedenkingen van de heeren Gratama en Roëll, die meer den vorm dan den inhoud der voordracht golden, deed de heer Van Houten zijne stem hooren, maar op eene wijze, die een scherp contrast vormde met hetgeen

er nog besproken was. De afstraffing, die de heer Schaepman hem daarvoor toediende en die met luide bijvalsbetuigingen, zoowel van de ministerieele tafel als van de zets der tegenwoordiging, begroet werd, toonde duidelijk, hoe eenstemmig de woorden van den radicalen heer Van Houten werden afgekeurd.

De Groningsche afgevaardigde verklaarde geen bezwaar te hebben tegen het ontwerp, hoewel hij niet zonder bezorgdheid de toekomst te gemoet zag; want volgens hem nam de kroon in onze staatsinstellingen meer de plaats in van ORNAMENT dan FUNDAMENT. De kroon, geen hoeksteen, maar alleen ornament, aldus de valsche stelling van den heer Van Houten. Onmiddellijk diende de heer Schaepman hem echter van antwoord op zijne minder gepaste uitdrukkingen, en in een zeer toegejuichte rede wees hij er op, dat in den bouwstijl van onze voorvaderen structuur en ornamentatie vereenigd zijn, terwijl datgene wat tot sierand dient, tevens strekt tot instandhouding van het geheele gebouw. En als spreker dacht aan de plannen, welke de kroon in de staatsinstellingen van Nederland inneemt, dan beschouwt hij de kroon als den sluitsteen van een gewelf, op zich zelf een sierrand, maar die het geheele gebouw bekroont en te zamen houdt.

Gelukkiger heeft, zegt de Tijd, om uit te drukken wat het koningschap in een constitutioneel Staat behoort te zijn en ook over het algemeen in Nederland sedert het begin van deze eeuw geweest is, kan gelooven wij niet of hoogst moeilijk gevonden worden. Dat het te midden der stormen, die ons wereld-deel heersen en bij de zware verliezen, welke ons Vorstenhuis geleden heeft, nog lang zoo blijven moge, is een wensch, waarbij zeker elk onzer lezers zich gaarne zal aansluiten.

Ten slotte werd onder levendige toehuizingen de wensch geuit, dat de wet nog tal van jaren buiten uitvoering zou blijven. Opmerkelijk is tevens het feit, dat in deze verenigde zitting juist een veel leden over deze wet stonden als over de eerste wet op het regentschap, vier en dertig jaren geleden.

DE MISERO.

De heer Bead, die twee machinisten was aan boord van de Misero en met den kapitein werd losgelaten, ontving een brief van den eersten machinist, die nog gevangen gehouden wordt. Hij schrijft: „Wij wonen nu op een klein eiland, 40 mijlen van Samsen en zijn goed voorzien van levensmiddelen. De radja geeft nu de eene dan de andere reden op, waarom wij niet worden vrijgelaten; maar men kan zijn woorden niet vertrouwen. Hij is een groote schurk!"

DE CHOLERA.

De toestand der cholera verergerde volgens een officieel bulletin van 8 Sept. in de volgende Italiaansche steden op deze wijze:

Te Aquila 1 ziekte geval; te Campobasso 3 z. g.; te Reggio Emilia 2 z. g.; te Salerno 1 geval; te Bergamo 5 z. g. en 4 dooden; te Caserta 6 z. g. en 4 dooden; te Cuneo 16 z. g. en 25 d.; te Massa Carrara 6 z. g. en 8 dooden; te Genova 48 z. g. en 23 d.; te Parma 10 z. g. en 3 d.; te Rome 2 z. g. en 1 d.

Van de 48 gevallen, in de Provincie Genova voorgekomen, hadden 27 een doodelijken afloop.

Te Napels is de toestand ontzettend. Van 9 op 10 Sept. werden 937 personen door de Cholera aangetast en bezweken er 365.—Alle ministers drongen er bij Koning Humbert op aan, de stad te verlaten, maar deze weigerde. De Koning bezoekt dagelijks de lijders. Den 10 Sept. ontmoette hij bij zulk een ziekenbezoek den Aartsbisschop, die ingetroffen de lijders kwam vertroosten. Treffend was die ontmoeting, en roerend het onderhoud dat daarna tusschen den Vorst en den Prelaat plaats had.

—Te Madrid en in eenige andere steden van Spanje telt men enkele gevallen.

